

ÕÖ VASTU 31. OKTOOBRI

Veidi lindu meenutavate näojoontega Ann istub trollis. Troll teeb trollihäält ehk siis ulub. Ann sõidab trolliga praktiliselt iga päev. Talle meeldivad lõhevõileivad ja inimesi jälgida. Ta kolis Õismäele pool aastat tagasi, sest suri ära vanatädi, kellega Ann ei suhelnud. Ann sai endale tädi korteri. Tädiga ei suhelnud üldse keegi, eelkõige sellepärast, et tädi ise kellegagi ei suhelnud ja et ta kogus Voimixi karpe. Ja jogurtitopse. Ja Ajaxi purke. Kolleksioon ulatus ca aastase 1991 ning hõivas enda alla suurema osa tädi korterist.

Kui Ann sai korteri võtmed kätte, võttis ta ette suurpuhastuse. Prügikonteinerid maja juures said peaaegu täis. Selgus, et korter on avar, ühest aknast avaneb vaade lõpmatusse. Ainult rõdul ootab oma saatust viimane pakendeist paisunud kummut. Ann vaatab kummutit. Kummut vaatab Anni. Ann tunneb, et ta tegelikult üldse ei taha kummutit tühjendada. Samas nagu peaks. „Okei, homme,” ütleb endale Ann.

Ann näeb igal ööl segaseid unenägusid. Mõnikord avastab ta end keset ööd Õismäe tiigi äärest, taskus kummutist võetud jogurtitops. Ta ei tea, kudas ta sinna sattus. Ta ei räägi sellest kellelegi, ainult igal õhtul avab ta tädi kummuti ja konfigureerib anumad ümber. See rahustab teda kummaliselt, ta tunneb, et teeb seda, mida peab tegema. Ta käib vähem väljas ja on endasse tõmbunud. Koolis ja tööl ei pane keegi midagi tähele. „Inimesed üldse ei pane midagi peale enda ekraanidel toimuva tähele, kui sa neile just ise ei ütle,” mõtleb Ann. Ta ei viitsi midagi öelda, oma ekraanil paneb ta kokku tädi kolleksioonile sarnastest elementidest järjest uusi ja uusi kompasid.

Õöl vastu 31. oktoobrit ütleb Ann sõpradele, et ta ei tule Halloweeni peole. Ta sööb ära kaks lõhevõileiba ja läheb magama. Ümber voodi on ta ehitanud väikese piirde Voimixi karpidest. Seekord unenägu ei ole segane. Kostub uksekell ja unenäo-Ann avab ukse. Ukse taga on tädi, Ann saab sellest aru, kuigi tädi on natuke läbipaistev ja näeb oluliselt noorem välja kui matustel kirstus lebades. „Lähme, meil on kiire,” ütleb tädi. Nad lähevad kummuti juurde ja tühjendavad selle, karbid lähevad mustadesse prügikottidesse. Nad kõnnivad läbi öise Õismäe, prügikotid käes. Unenäo-Õismäe on täiesti tühi, täiesti vaikne. Nad jõuavad tiigi äärde. Tädi paneb oma koti maha, sama teeb Ann. Tädi juhendamisel asuvad nad tiiki karpidega sisse piirama. Tädi kordab samal ajal veidraid, mitte eestikeelseid sõnu. Ta käsib Annil neid enda järel korrata. Ovaalne tiigikallas saab täis, karbid on otsas. Tädi võtab Annil käest kinni, nad kõnnivad vaateplatvormile ja astuvad aeglaselt vette.

Ann ärkab üles. Ta pole oma voodis, ta on tiigi kaldal. Päike paistab, ümberringi on teised kunstnikud ja kirjutajad. Pea käib ringi, tal on tunne, et ta magas maha midagi olulist. Roland räägib Õismäe tornide akendest avanevatest vaadetest lõpmatusse. Ann teeb lahti koti, ta tahab vett. Kotis on Voimixi karp, mida seal kodunt lahkudes ei olnud. Karbi sees on munavõie. Ovaal meenutab kujult muna ja on taassünni ning surematuse sümboliks.

Tekst:

Wetuk

Kunstnik:

Raymööli

Ann Pajuvälja loomingu keskmes on 3D-joonistused ja graafika ruumikujutistest, mis delikaatselt, peaaegu märkamatu nihestavad taju – kergendavad gravitatsioonijõudu ja painutavad lineaarperspektiivi.

Kunstnik uurib igapäevaelu tarbeesemeid, erinevaid objekte, tööriistu, prototüüpe, tooteid, neid oma joonistuste kataloogist lõputult kokku kombineerides, komplekteerides, klassifitseerides ja arhiveerides. Pajuväli jälgiks siin nagu endale teadamata kuulsa jaapanlase Marie Kondo KonMari korrastusmeetodit, mis juhendab: „Sortige esemeid nende kategooria, mitte asukoha järgi.” Muutes objektide asukohta joonistustel, muutub ka nende funktsioon.

Pajuvälja köidab vormide universaalne äratuntavus ja mäng selle piiril. Mis on üldse päris ja mis on paljalt silmapete, kunstniku joon-ruumi esilekutsutud miraaž? Joon-ruumide manuaal-illustratsioonid võivad ennast manifesteerida ka kolmemõõtmelises ruumis, et siis jälle tagasi ekraani pinnale peegeldada. Tema joonistustes on tasapinnalisusel mitu mõõdet, igal loodud ruumikujutisel on omad vormilised kui füüsikalised piirangud ja reeglid. Tema joon-ruumi visatud pall ei pruugi näiteks tagasi põrkuda, vaid jääb õhku rippuma.

Artishoki biennaalil on Õismäel elav kunstnik võtnud oma töö „Üle ääre, ümber tiigi” inspiratsiooniks Õismäe tsentraalse planeeringu, kus paneelmajad moodustavad mõttelise raami haljasala ja selle keskse tiigi ümber. Õismäe kaardi kartograafilised kujundid inspireerivad joonistusel idamaade lillemaalingute ning *art deco*'like ornamentide teket. Ka siin on eesmärgiks erinevate tasapindade kaudu mõjutada ruumitaju. 2,6 meetri laiuse joonistuse raamimine reaalsete betoonist äärekividega ning paigutamine Kadrioru lossi baroksesse fuajeesse annab hästi edasi kunstniku joon-ruumi klaasialuse maailma fikseeritud loogika ja välise maailma võõristuse.

Kunstnik:

Pajuväli

Tekst:

Säde

Bogie

kataloog nimisõna et

1 trükiste, piltide, teavikute, info, andmete vm korrastatud nimistu

Ettevõtte laos võeti kasutusele elektrooniline kataloog

Ma tellisin Anttila kataloogist endale püksid

Naabersõnad

tegusõnaga

kataloogi koostama | välja andma | vaatama | sirvima

kataloogis asuma

Kõikide kasutajate failid asuvad kataloogis nimega "Kodu".

kataloogist leidma

nimisõnaga

näituse **kataloog** | raamatukogu | festivali

Täieliku otsingu jaoks ei piisa kindlasti oma raamatukogu kataloogist.

kataloogi koostamine | sisu | nimi | koostaja | loomine

Kataloogi sisu teile ei kuvata.

fail ja **kataloog** | ajakiri | näitus | raamat

Koopiate tegemine failidest ja kataloogidest on lihtne ja kiire.

Veel sarnaseid sõnu

tootekataloog, kataloogima, koondkataloog, kaartkataloog, perioodikakataloog,

trükkikataloog, märksõnakataloog, kataloogikaup, tähekataloog, lugejakataloog,

infokataloog

peegeldus nimisõna et

1 valguse, heli vm peegeldumine; selle optiline, heliline vm kujutis (nt vastuhelk, värving, kaja)

sünonüümid refleks, refleksioon

2 reageering millelegi; selle suuline või kirjalik väljendus

sünonüümid refleksioon

3 materiaalsete objektide üldine omadus, mis avaldub selles, et kahe vastastiktoimes objekti puhul kajastuvad ühe objekti olekud teise objekti olekutena

3.1 MATEMAATIKA teatava punkti või tasandi sümmeetriline kujutis sirge suhtes

Veel sarnaseid sõnu

peegelpilt, helk, helk, refleks, vastupeegeldus, vastuhelk, läige, kuma, kajastus,

peegeldumisnurk, peegeldusnurk, peegeldusvõime, peegeldustegur, peegeldi,

peegelduma

** Sissekanded pärinevad Sõnaveebist: EKI ühendsõnastik 2020. Eesti Keele Instituut, Sõnaveeb 2020. <https://sonaveeb.ee/sona> või väljend (7.11.2020). Esitatud osaliselt.*

Tekst:

Dravastel

kunstnik:

Paajuvõlli

Hanna-Lauri

Väike-Õismäe paneelmaja kõrge korrus. Pärastlõuna soojades toonides elutuba. Seinaga vastamisi heledast puidust ja hallide metalljalgedega töölaud. Lauapind toetab sellele nõjatuvat küünarnukki ja valget paberit, mille raamides loob end punk. Hetk, mil pliiats puudutab paberit, on kui sulpsatus veepinnal, mis vallandab ringlainetuse. Käega joonistatu laieneb ajas digitaalseks kujutiseks, mis omakorda tiheneb skulptuurseks vormiks ning hajub siis ümbritseva maastikuga üheks.

Maja, kunstniku kodu, seisab külge külje kõrval identsetega. Hooneteridu eraldavad asfaltteed ja niidetud teepeenrad. Väike-Õismäe keskel olevast tiigist välja kasvavate betoonringidena moodustavad nad rõngaslinna. Siin, haljastatud südamikus, mida raamivad paneelmajade valvsad fassaadid, on kuulda õuel kilkavate laste hääli. Vörsetele võrdsetena jooksevad nad lasteaedade ja koolide vahel võidu.

Avatud aknast vaatab alla õuele hellust täis pilk. Avaneb vaade õrna orgaanilisuse ja raskepärase raamituse mängule. "Kas raam toetab ja hoiab või piirab ja kammitseb?" küsin vaatlevalt kunstnikult. Vastusena osutab ta laual olevale paberile: "See on esmane piiritletud ala, mille orientatsioon mõjutab, kuidas kujutis sellel kasvama hakkab." Ajapikku heidabki linna keskmest vohav taimestik end betoonmüüridele. Lapsed, kes ennist liivakastides müttasid, näevad nüüd enda lapsi kõnniteedel mõtisklemas. Ning need, kes edasi rändavad, naasevad vahel ringjates unenägudes.

Kunstnik:

Hanna-Lauri

Tekst:

Kaljo

Enne 2008. aasta majandussurutist olid korterid Kalamajas päris odavad. Mäletan, et sirvisin kinnisvaraportaale: 300 000 krooni, 500 000 krooni ja mitte oluliselt rohkem. Aga juba siis oli õhus tunda, et see rajoon kujuneb väga trendikaks. Mõned kultuuriinimesed juba kolisidki sinna, paljud minu kunstisõbrad üürisid seal aga korterit. Ise elasin toona Mustamäel – tegelikult päris rohelises ja avaras asukohas Sütiste metsa lähedal –, aga ei suutnud ette kujutada midagi ebaatraktiivsemat kui Mustamäe, Lasnamäe ja Õismäe. Lunisin vanemaid, et nad ostaksid mulle Kalamajja korteri, enne kui hinnad lakke lähevad. Isa ütles, et see on mõttetu töölisklassipiirkond ning seetõttu jääb see plaan küll katki. Täna ei taha ta seda eriti meenutada.

Kui vaadata Väike-Õismäe asumi planeeringut, siis tegelikult ju näeme, et see on mõeldud mõnusaks elamiseks ja kogukondlikuks tegevuseks. Majad vahelduvad roheliste aladega, piirkond on varustatud koolide ja lasteaedaga ning transpordiühendus teiste Tallinna piirkondadega on hea. Kõik on põhjalikult läbi mõeldud. Kõrgemate korruste korteritest avaneb vaade merele ja vanalinnale. Lisaks on lähedal loomaaed ning külluslik valik kaubanduskeskuseid.

Pajuväli teos vaatleb samuti Väike-Õismäe elukeskkonda positiivsest küljest: betoon ääristab lopsakat rohelist, tegu on nagu väikese oasiga kindluse keskel. Tundub, et on ainult aja küsimus, millal erinevad Mäe-piirkonnad taas trendikaks muutuvad. Viiskümmend aastat tagasi ehitati need ju ultramoodsateks ning neis on tänaseks ka oluliselt rohkem karakterit kui laialivalguvates uuselamurajoonides linnapiiril või sellest väljaspool. Trendid vahelduvad sinusoidselt: töölisklassi elamurajoonist sai eesti kultuurieliidi meka. Eks aeg näitab, kas ja millal on kõige *cool*'im ja kallim soetada endale korter Väike-Õismäele. Enamasti ongi nii, et kui kunstnikud leiavad mingi põneva paiga, kolivad sinna ja loovad selles või sellest kunsti, on varsti kohal ka ülejäänud rahvas. Nii et potentsiaali tundub olevat!

Kunstnik:

Pajuväli

Tekst:

Hoffmann

Arv

Kodus olles tundub mulle, et see ruum on minu originaallooming. Vaasid riiulil, kardinad akna ees ja vaibamustri põrandal olen ma ise valinud. Või noh, tõsi, naine valis ka, õigemini eeskätt tema valiski ja valida sai ka ainult saadaval olnud toodete hulgast, aga ikkagi on tugitoolis istudes tunne, et asjad on kuidagi nagu ainukordsed ja kontrolli all ja ma pole vaid klotsike mingis hoomamatu kujuga pusles.

Mu kodu lähedal asub suur ehituspood. Seal on palju asju kogu maailmast. Pihustirežiimiga dušisüsteeme. Aaskruvisid. Liimikulpe. Käin seal tihti pojaga jalutamas, nagu kunstinäitusel, ja seletan talle, mis on mis. Endalgi on huvitav - vaatad kogu maailmast kokku toodud tooteid süütu, puhtalt vormilise pilguga. Tekib igasugu mõtteid. Kergem hakkab.

Mu poja lemmikmänguasi on liimipintsel. Ostsin sealtsamast ehituspoest. Ütlesin talle küll, et see on liimipintsel, aga tundub, et see pole poja jaoks selle objekti ainuke tähendus. Ükskord oli see helikopter. Päris tihti on see olnud ka lihtsalt pruu-pruu, mille tähendus jääb mulle hoomamatuks, aga tundub, et tal on hea olla.

Teatud jõulise objekte ja ruumi taandava tehte teeb oma teoses ka Pajuväli. Ta on võtnud reaalsusest elementid ja taandanud need joonteks, värvideks. Ruumituks ruumiks. Nende elementide taga on aimata algseid inspireerinud objekte, aga kunst või mängurõõm või veel miski sõnastamatu on muutnud need millekski palju abstraktsemaks. Isegi teose kõige tugevama elemendi - betoonkividest piirde - puhul ütleb Pajuväli küll varjamatult, et see on tellitud Kiili Betoon OÜ kataloogist ja neist elementidest moodustunud kujund tõukub mõneti Õismäe ringi (kus ääres ta ise hetkel paneelmaja korteris elab) joonest, aga siiski on tunne, et see selgus on näiline. Teose tuum ja objekt on vabaduse leidmise võimalikkus etteantud elementide, etteantud piirangute raamides, koopiatest koosnevas maailmas. Pajuväli on utopiline realist.

Kunstnik:

Pajuväli

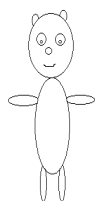
Tekst:

Kaunisare

Magdalena

Rahuldustpakkuvalt esteetilise ja puhta graafilise keelega Ann Pajuväli on loonud mikrokosmose, ammutades inspiratsiooni endale hingelähedasest keskkonnast – Õismäest. Õrnades puhastes värvitoonides minigolfväljakulaadsele platsile on pudenenud argiseid esemeid, funktsioneeritud geomeetrilisi objekte ja värvilaike. Õismäe tiigist on saanud värskendav sinine võisilm keset betoonipudru.

Teose puhtad värvitoonid, ovaalsed vormid ja selle keskkonna rõõmsameelne mängulisus kindlalt piiritletud turvatsoonis viisid mind tagasi lapsepõlve. Mulle meenusid pildid, mida minul ja mu õel oli kombeks oma isa massiivses lauaarvutis Microsoft Paint programmis joonistada. Oli kombeks, sest seda tuli ette rohkem kui mõnel korral. Me joonistasime oma perekonda karudena, kasutades selleks ainult ringi kujundit, mida sai erineva astmega ovaliseerides nii käte, jalgade, kõrvade kui ka ninana kasutada. Umbes midagi taolist:

Ringe oli pärast hea ja lihtne värvida *Fill with colour* tööriistaga nii, et midagi ei läinud üle ääre nagu vildikaga tihti juhtus. Arvutiprogrammis valmis tehtud kujundeid ja värve valides ja neist iga kord peaaegu samasugust pilti kokku pannes tundsin ma hoopis teistsugust rõõmu kui tavalisest joonistamisest. See pakkus täielikku esteetilist rahuldust, kuna midagi ei saanud sassi minna. Ja kui läkski, siis kustutada oli väga lihtne.

Ka Ann paneb oma pilte kokku olemasolevatest vormidest ja objektidest (mis ta erinevalt lapseealisest minust on ise varem valmistanud). Ta hoiustab neid oma arvutis asuvas kaustas, kus nagu ehituspoes uusi teoseid luues ostlemas käib. Saades inspiratsiooni reaalselt eksisteerivatest objektidest või vastupidi, realiseerides enda loodud graafilisi vorme hiljem skulptuuridena, sünnibki see loominguline ja korrapärane süsteem, millest ühte peatükki näeme siin põrandal.

Selle teose juures kõnetab mind eelkõige vastuolu kaheplaanilise värvilise oasi ja ruumilste hallide tänavakivide vahel, mis seda raamistavad. Need lihtsad geomeetrilised vormid on küll tuttavad Anni graafilisest maailmast, ent päriselus betooni valatuna omandavad nad hoopis robustsema mõõtme. Nende aimatav raskus, argipäevasus ja paratamatu kuulumine tänavasfääri toimivad üheaegselt paradiisi kaitsebarjäärina välise maailma eest kui ka selle õrna keskkonna vangistajana. Mängides lihtsate vormidega mitmes dimensioonis, loob Ann tõeliselt unenäolise asendiskeemi ajaloolisest Õismäest kui betooni sulgunud mikrokosmosest, mis on ometi nii kutsuvalt roheline.

Tekst:

Maasik

Kunstnik:

Pajuväli

Vitamiin

Lilian Hiob:

Kuna graafika on olemuselt tiražeeritav ja ka Ann Pajuväli on EKAs graafikat õppinud, siis tunneb ta end selle aasta Artishoki teemaga ilmselt väga kodus. Ann on aja jooksul loonud Adobe Illustrator programmis endale kasutamiseks unikaalse, taaskasutatavatest motiividest kataloogi, mis korreleerub hästi Väike-Õismäe ehitamise printsiibiga. Magalarajoonide projektid on ehitatud tüüpmaterjalidest ja nende osised pärinevad justnimelt selleks ettenähtud kataloogidest.

Muuseas, kui Väike-Õismäed 1974. aastal ehitama asuti, tehti rajooni arhitektide Mart Pordi ja Malle Meelaku initsiatiivil „maja-kataloogis” muudatusi: kanti sisse 10 uut seerianumbrit (111-121) projektiuendustega, mis lubasid ehitada veidi suuremad köögid ja esikud ning kortereid hakati ühise eeskojaga paarikaupa grupeerima. Lugesin, et Väike-Õismäe on kuldlöike printsiibil ehitatud. Anni teos on mingis mõttes kui mikrovariant Väike-Õismäest ning ka tema loomingus näen ma tihti tasa-kaalu ja harmoonia otsingut.

Siim Preiman:

Naljakas jah, et Ann ise ütles, et teos ei ole tingimata Väike-Õismäega seotud, kuigi on sealt välja kasvanud. Kui ma seda kuulsin, kirjutasin märkmetesse, et ignoreerin seda.

LH:

Ignoreerime!

SP:

See joonistus, mis võib ürituse ajaks muidugi natuke teise kuju võtta, meenutas mulle veidi veesilma. Ma ei mäleta, kust ma seda jälle lugesin, aga ma olen kindel, et ilukirjanduses on Õismäe ringi ääres paiknevaid üheksakordseid maju nimetatud Hiina müüriks. Kui ma seda viimast kavandit vaatasin, siis see tekitas mul küll mingi aasia vaibi. Mitte kõik tema asjad, aga see praegu küll. Ja siis ta ümbritsebki selle ilusa orientaalset veesilma betoonmüüriga, mis on selgelt inspireeritud Õismäe betoonist, mida (vist) nimetatakse Hiina müüriks ja mille keskel on samuti veesilm. Ilus!

LH:

Väike-Õismäe linnaosale iseloomulikud seeliku- ja šokolaaditahvli-rõdud võiksid vabalt olla pärit Anni loodud elemendikataloogist. Väike-Õismäe ehitamisel oli eesmärgiks taastada mitteläbitavad valguseküllased haljastatud õued, mis looksid eeldused kollektiivsustunde tekkimisele. Autodel sinna asja ei olnud.

SP:

Kuid nüüd on see autosid täis.

LH:

Tundub et Ann ei räägigi meile praeguse Õismäe lugu, vaid näitab meile seda ideed, mis oli projekteerijate peas siis, kui ideaalset Väike-Õismäed alles paberile pandi.

Tekst:

Kunstnike:

Pajuväli

Marja

Unenägu laotab end laiali ja liugleb teadvusesse. Piir tuttava ja tundmatu vahel hajub. On varahommiku eelne minut. Päikese tõus on aimatav, aga sama hästi võiks ta ka mitte tõusta, miski pole kindel. Aega veel igatahes on. Õhk on pimeduse ja valguse segune, kohati tihedam ja heledam, kohati hõredam ja tumedam, laiguti tühjusesse hajudes. Asjad alles otsivad oma päris kuju. Kummalisel kombel on kõik tuttav, aga ükski sõna ei tule meelde. Kas olen neid üldse osanud? Neid sõnu. On neil siin üldse kaalu? Nende mõtetega vajuvad tähed laiali ja jäävad õhku rippuma. Selles kõiges on midagi väga tuttavat, just sellel oma seletamatul kujul.

Valgus ja vari hüüavad mu tähelepanu ja juhivad selle tähtedelt eemale. Korraga on kõik näha ja kuulda. Kõik oluline on välja valgustatud ja täpselt paigas. Praegu on aega vaadata. Seda on tunda. Praegu peab vaatama, pärast on juba hilja. On eksimatu olemise tunne. Selline nagu olemine olema peaks. Kõige ja enda keskel. Minevik pole veel olnud ja tulevik pole veel saabunud. Kõigel mu ümber on midagi öelda ja ma oskan kuulata.

Materjalid ja vormid liiguvad mustrites, kord lahti hargnedes, kord kokku tõmbudes. Kõik hingab ühes rütmis. Aeglased pikad hingetõmbed. Rütm muutub aina aeglasemaks. Sa näed ja tunned seda. Oskaksid seda kõike nüüd seletada, kui peaks vaja olema. Aga praegu pole vaja. Ja hiljem sa enam ei oska. Veel mõni õnnis hetk lainetab maailm ühes rütmis. Kuni lainetab vastu äärekivi ning murdub. Ja päike tõuseb.

Kunstnik:

Paigutõli

Tekst:

Luiga

Ann Pajuväli
„Üle ääre ümber tiigi”

Enne kogema asumist palun lugege seda teksti hoolikalt. Kui teil tekib küsimusi või te pole milleski kindel, küsige kellelki järele.

Hoidke seda teksti turvalises kohas, te võite tahta seda uuesti lugeda.

Milles seisneb „Üle ääre ümber tiigi”?

Tegemist on raamitud kujutisega, mis lähtub autori isikupärasest kahemõõtmelisest erksavärvilisest mudeli-esteetikast – aegade jooksul erinevates tööprotsessides kujunenud ja kuhjunud eriobjektide kataloogist – mis siinkohal teeb sammu osaliselt ka kolmandasse mõõtmesse, kaasates raamiva elemendina autori käekirjale sarnaseid kolmandate osapoolte mudelkataloogide võimalusi: 8x sisekaar 18.2.1. ja 2x sirge 18.4.

Mis on soovitatav annus?

Roteeruvalt üks kuni neli ringi. Viis ja enam on ka ok. Soovitatav on mitmekülgne lähenemine, sest konkreetne rakurss puudub. Kui siiski arvate end olevat leidnud ideaalse rakursi, on paraku tegemist näivusega ning te eksite. Soovitatav on hoiduda liigsest distantsist. Liigne lähedus ei ole samuti soovitatav.

Millal peab „Üle ääre ümber tiigi” kogemisega eriti ettevaatlik olema?

Kui olete omadega mäel, ja veel eriti, kui Õismäe ring on teile lähedane. Kui olete üles kasvanud või elate parasjagu mõnes paneelilamurajoonis. Kui olete lugenud Mati Undi „Sügisballi” või vaadanud vastavat Veiko Õunpuu filmi. Kui tegelete linnakeskkonnas teedehitusega, liikluse planeerimise või muu sarnasega, või olete hiljuti süvasirvinud Kiili Betooni e-kataloogi.

Mis juhtub kui annus ununeb?

Kui annus ununeb, meenutage niipea kui meenub. Seejärel jätkake sarnaselt varasemale. Kõik on hästi.

Mis on „Üle ääre ümber tiigi” võimalikud kõrvalnähud?

Võite tunda ennast linnu, jumala või linnaplaneerijana; kuid mitte niivõrd elanikuna. Võite soovida asuda mudelitepõhiseid standardkatalooge komplekteerima. Teile võib meeldima hakata kahemõõtmeline maailmaloome. Näivast magususest võib teil tekkida tung äärekeive hammustada.

Kui mõni eelnimetatu või muu kõrvalnäht tekitab teis muret, rääkige kellegagi.

Tekst: